

Frackbröllop

Melodi: När skönheten kom till byn

1.

På bonnvischan är så härligt att leva och bo,
här har man så många lyckliga stunder,
här går man och mockar koskit och göder sitt so,
och tror, att man är en lantbrukets Gunder,
Men nån gångödet likväl händer, man går till attack,
mot fördomar och mot urgamla seder,
man reser till residens-stan och hyr sej en frack,
och bär sina koss-medaljer med heder.

2.

Och skaffar man sej en fjälla så stilig som fan-
byns finaste lilla ko-kossa-lulla,
då tar man sin bästa näsduk och vrider sin kran,
och gläder sig, att man fått nåt att älska.
Man stegar iväg till prällen med stadiga kliv,
och hulan går bredvid med trånad i blicken,
när lysningen den är klarad, då tar man sitt viv,
och sticker så att det värker i benen.

3.

På självaste bröllopsdagen i gentlemansdress,
man står där och ömt beundrar sin make-up,
med bollen så krusidullad av Winnbergskans press,
står bruden helt myrtenkrönad i rödrapp,
Så skenar man ned till templet i motylkaross,
och fifflar sej hän mot målet med kurage,
men kantoren virtuosar på lådan förstås,
och fingrar fram Felix Mendelsohns brudmarsch.

4.

Och när man är sammanknopad till syntesprodukt,
med svalstjärten styr man kosan mot nordost,
med Ford-loppan mot sin ankarplats gör man en bukt,
och hämtar en kasse bira till färdkost.
Sen sitter man där och myser med hulan i knät,
mens Ford-loppan skumpar fram emot staden,
man tänker på Hov-banketten med Älgköttskotlett,
och tanken på mat får ända balladen.